

vergadering **C213**
zittingsjaar 2021-2022

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en
Justitie

van 22 maart 2022

**Vlaams
Parlement**

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Stijn De Roo aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, Digitalisering en Facilitair Management, over het cybernoodplan van de Vlaamse overheidsdiensten – 2125 (2021-2022)	3
VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, Digitalisering en Facilitair Management, over de concrete uitwerking van de invoering van 11 juli als betaalde feestdag – 2256 (2021-2022)	7

**VRAAG OM UITLEG van Stijn De Roo aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, Digitalisering en Facilitair Management, over het cybernoodplan van de Vlaamse overheidsdiensten
– 2125 (2021-2022)**

Voorzitter: de heer Steven Vandeput

De voorzitter: De heer De Roo heeft het woord.

Stijn De Roo (CD&V): Voorzitter, minister-president, ik heb mijn vraag enkele weken geleden ingediend, bij het begin van het conflict tussen Rusland en Oekraïne. Ze gaat over het cybernoodplan van onze Vlaamse overheidsdiensten.

Vlaanderen beschikt over gevoelige digitale informatie van burgers, bedrijven en organisaties en moet die te allen tijde beschermen. In oktober keurde de Vlaamse Regering de strategie goed om de digitale overheid weerbaarder te maken tegen dreigingen en aanvallen. Ze maakte 5 miljoen euro vrij voor technologie, veiligheidscultuur en crisismangement.

Het nulrisico op een cyberaanval op Vlaamse systemen bestaat niet. We hebben dat al herhaaldelijk besproken in deze commissie. Enkel met volgehouden inspanningen en investeringen zal het mogelijk zijn om de veiligheid te verhogen. Recente feiten leren ons dat dat cybercriminelen te allen tijde actief zijn, bijvoorbeeld bij het hacken van een Twitteraccount, wat u ook al eens is overkomen, maar ook dat ze onrustige situaties aangrijpen om opportunistisch te werk te gaan, door bijvoorbeeld specifieke software op toestellen te installeren.

Het Centrum voor Cybersecurity België (CCB) had op het moment van het indienen van mijn vraag en heeft ook vandaag geen objectieve elementen die wijzen op een concrete cyberdreiging tegen ons land maar raadt bedrijven, organisaties en overheden toch aan om zich voor te bereiden.

Bij een cyberincident is het immers belangrijk dat elke medewerker weet wat zijn of haar taak is. Als er een incident is, wie moet dan in actie schieten? Weten die personen dat? Wie heeft welke verantwoordelijkheden? Hoe kom je met elkaar in contact wanneer de IT-systemen uitvallen? Welke externe ondersteuning is er ter beschikking? Enzovoort.

Om dit te concretiseren moeten bedrijven, organisaties en overheden een cybernoodplan uitwerken, dit actualiseren en op regelmatige basis testen. Op die manier zijn we voorbereid op de ergste scenario's.

Minister, ligt het cybernoodplan van de Vlaamse overheidsdiensten klaar en is het getest?

Welke stappen zijn er de afgelopen maanden gezet in de concretisering van de strategie?

Hebben de cyberaanvallen op Oekraïens grondgebied geleid tot een herschikking van prioriteiten of een versnelling van het uitvoeren van bepaalde taken? Zo ja, welke?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Een cybernoodplan sluit aan bij het bredere bedrijfscontinuïteitsplan (BCP). Gezien het toenemende belang van digitalisering, heeft een veiligheidsincident immers rechtstreekse impact op de kernprocessen van iedere organisatie, dus ook van de Vlaamse overheid.

In eerste instantie wordt een security-incident of -crisis opgevangen binnen de entiteit. Als er sprake is van een crisis wordt het crisismanagementteam van de betrokken entiteit geactiveerd. Het crisismanagementteam zorgt voor de beheersing van de crisissituatie en voor de continuïteit van de dienstverlening. Het team bestaat uit een voorzitter en een aantal kernleden; dat zijn leden van het directiecomité of personeelsleden die de kritieke processen kennen. Het agentschap Digitaal Vlaanderen kan, wanneer daar vraag naar is, ondersteuning en advies leveren met betrekking tot cyberveiligheid.

Het Agentschap Overheidspersoneel (AGO), waar het Crisiscentrum van de Vlaamse overheid (CCVO) recent werd ondergebracht, stelt een centrale toolbox bedrijfscontinuïteitsmanagement (BCM) ter beschikking. De Vlaamse overheidsdiensten werken echter grotendeels onafhankelijk een eigen BCP uit en moeten het initiatief nemen om deze plannen effectief te testen op hun efficiëntie en toepasbaarheid.

Bij zeer ernstige incidenten of crisissen die een impact hebben op de bedrijfscontinuïteit en het imago van de Vlaamse overheid zal het Crisiscentrum van de Vlaamse overheid coördineren en communiceren. In de regel gaat het hierbij over uitzonderlijke situaties die een gevolg kunnen hebben voor meerdere entiteiten. De aanleiding hiervoor kan heel divers zijn, onder meer cybersecurity, maar het zal altijd gaan over crisissituaties die een ernstige impact kunnen hebben op het personeel, de 'facilities', de systemen, de dienstverlening of het imago van de Vlaamse overheid of delen ervan. Het CCVO werkt over de grenzen van de verschillende Vlaamse overheidsdiensten heen.

Het crisismanagementteam van een entiteit kan tijdens een incident in de entiteit steeds proactief het CCVO inlichten over de gebeurtenissen, ondersteuning vragen aan het CCVO, of vragen dat het CCVO de crisiscoördinatie overneemt. Meer informatie over het mandaat en de rollen en verantwoordelijkheden van het CCVO is te vinden in de nota die de Vlaamse Regering op 17 maart 2017 goedkeurde ([Beslissingen van de Vlaamse Regering | Vlaanderen.be](#)).

Het CCVO bestaat uit enkele crisismanagers/adviseurs die op permanente basis het CCVO ondersteunen en adviseren. Naargelang de crisis wordt een beroep gedaan op de expertise van collega's uit andere diensten of departementen. Voor een aantal expertisegebieden worden daartoe op voorhand experts en plaatsvervangers vastgelegd. Momenteel loopt een initiatief om het domein ICT aan deze lijst toe te voegen, conform de afspraken binnen het programma informatieveiligheid.

De nieuwe strategie met betrekking tot informatieveiligheid die werd opgestart naar aanleiding van de beslissing van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2022 voorziet in een versterking of uitbreiding van de rol van het CCVO als crisiscommunicatie- en coördinatiecentrum in het geval van ICT- of cybercalamiteiten.

Daarnaast zal binnen dit programma in het bijzonder aandacht worden geschonken aan de rapportering van de 'cyber readiness' van entiteiten, waaronder ook de cybernoodplannen vallen. Wanneer de Vlaamse overheidsdiensten gebruikmaken van het aanbod binnen de centrale raamcontracten ingericht door Digitaal Vlaanderen is er wel ondersteuning voorzien. Binnen de opbouw van het centrale aanbod van de ICT-raamcontracten die actief zijn sinds 1 februari 2022 werd specifiek aandacht geschonken aan cyberweerbaarheid en het bieden van alle noodzakelijke basisgaranties dat deze dienstverlening de hoogst mogelijke beschikbaarheden van de dienstverlening kan ondersteunen.

De nieuwe strategie met betrekking tot informatieveiligheid voorziet in een aantal preventieve en reactieve maatregelen die de weerbaarheid van onze ICT-systemen moeten ondersteunen en borgen. Het programma informatieveiligheid, onder toezicht van het stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid, werd sinds oktober

verder uitgedetailleerd en de aanpak en initiële planning werden goedgekeurd op 3 februari 2022.

Naast de verdere definitie van het Vlaamse-overheidbrede beleid rond informatieveiligheid werden de meeste maatregelen uitgevoerd in het kader van de transitie naar de nieuwe ICT-dienstverlening via de nieuwe raamcontracten. Onder de preventieve maatregelen kunnen we enkele zaken vermelden.

Ten eerste, opbouw van de dienstverlening in een 'zero trust'-architectuur. Dit deel van de strategie zorgt voor isolatie zodat cybercalamiteiten geen oncontroleerbare bedreiging vormen voor de globale werking van de systemen en diensten, confer het raamwerk informatieclassificatie.

Ten tweede, risicobeheer zorgt voor een correct beeld van alle ICT-gerelateerde zwakheden en risico's die aanwezig zijn en hoe deze worden gevolgd en aangepakt. Dit proces zorgt voor focus en prioriteit bij het oplossen of verwijderen van pijnpunten binnen de informatieverwerking van de Vlaamse administratie. Deze risicogebaseerde benadering vormt een van de kernelementen binnen de informatieveiligheidsstrategie en wordt incrementeel opgebouwd binnen de nieuwe raamcontracten.

Ten derde, beheer van kwetsbaarheden zorgt voor identificatie van technisch onvoldoende afgedekte kwetsbaarheden op toepassingen en onderliggende infrastructuur en stuurt de betrokken beheerorganisatie in het prioriteren van herstelacties. Dit proces geeft aan welke herstelsoftware er moet worden toegepast en waar eventuele configuratiefouten aanwezig zijn. Dit kan zowel door het scannen van operationele toepassingen als door het evalueren van de code die aangeleverd wordt door de partij die instaat voor de ontwikkeling van toepassingen. Het proces geeft ook aan waar verouderde systemen zonder garantie tot ondersteuning van de betrokken leverancier worden gebruikt. Deze verouderde systemen geven potentieel aanleiding tot ernstige cyberrisico's door het structureel gebrek aan ondersteuning door de leverancier bij het implementeren van herstelsoftware of herstelacties.

Ten vierde, er werd een 'responsible disclosure'-aanbod geactiveerd dat ethische hackers in staat stelt om hun bevindingen aan te melden.

Ten vijfde, back-up- en restorediensten voorzien de Vlaamse administratie van de nodige garanties dat hun configuraties en data kunnen worden hersteld in hun oorspronkelijke staat na een onherstelbare beschadiging van de oorspronkelijke toepassing.

Ten zesde, identificatie van systemen en applicaties is voorzien binnen het beheer van assets. Deze informatie vormt de basis van een snelle actie of communicatie doordat de criticiteit en informatie over de eigenaar of opdrachtgever en de dienstverlener op elk moment beschikbaar zijn.

Ten zevende, er werd een jaarlijks communicatie- en awareness-programma gedefinieerd dat gericht de verschillende types van gebruikers van onze systemen benadert. Hierbij horen phishingtesten en -opvolging, sturing en gerichte opleiding, het valideren van de securitykennis van ontwikkelaars, bijsturen van cybersecuritykennis en -opleidingen, enzovoort.

Bij de reactieve maatregelen binnen de nieuwe raamcontracten kunt u de volgende ingerichte maatregelen terugvinden: Security Information and Event Management (SIEM) is vanuit het nieuwe contract breed inzetbaar door de Vlaamse entiteiten. Deze dienstverlening identificeert realtime-anomalieën en rapporteert deze aan een centraal Security Operations Center (SOC). Dat team is 24 uur op 24, 7 dagen op 7 beschikbaar en reageert op basis van voorgestelde draaiboeken op de geïdentificeerde incidenten. Zij worden bijgestaan door een Computer Security Incident Response Team (CSIRT), dat op zijn beurt zowel nationaal en internationaal samenwerkt met andere organisaties, zowel gespecialiseerde dienstverleners als

veiligheidsdiensten, waaronder het Computer Emergency Response team (CERT) van de federale overheid.

Voorgaande heeft een sterke relatie met het gecentraliseerde incidentmanagement-aanbod dat op zijn beurt de activiteiten van de verschillende actoren, zowel binnen de Vlaamse administratie als bij de dienstverleners, coördineert. Hierbij maakt men niet alleen een onderscheid tussen incidenten met een louter operationele impact, maar ook tussen hun security-impact of cybersecurity-impact en meer specifiek hun impact op personen en hun verwerkte gegevens binnen de Vlaamse entiteiten.

De voorzitter: De heer De Roo heeft het woord.

Stijn De Roo (CD&V): Minister-president, dank u wel voor uw uitgebreid antwoord. U hebt heel duidelijk geschetst dat er verhoogde waakzaamheid geweest is en dat er inderdaad een aantal maatregelen vroeger uitgevoerd zijn dan voordien. Dat zet inderdaad – zoals u zelf ook zei – de nood van een plan en een algemene aanpak rond die cyberveiligheid in de verf. Het plan is er nu. Dat is zeer goed. De uitvoering is er ook op heel wat diensten. Er is wel nog werk aan de winkel om enerzijds personeelsleden zelf continu actief waakzaam te houden op het vlak van phishing, op het vlak van frauduleuze mails, op het vlak van het doorklikken naar een aantal links. Maar er is nog wat werk, aangezien al die diensten autonoom beslissen en grotendeels onafhankelijk hun eigen bedrijfscontinuïteitsplan uitwerken waar dat cybernoodplan ook in zit. Dat wordt regelmatig getest en op zijn realiteitswaarde onderzocht. Daar is ook een doorgedreven inspanning nodig dat iedereen weet op welk moment hij wat moet doen om ook de continuïteit van de dienstverlening te garanderen.

Minister-president, ik heb een bijkomende vraag. Het gaat over hetzelfde. U hebt gewezen op die onafhankelijkheid van de agentschappen en de departementen om dat uit te werken, maar wie houdt daar dan het overzicht over? Of is er binnen de bedrijfscontinuïteitsplannen die overal opgemaakt moeten worden en waar een zekere graad van onafhankelijkheid is, zeker een luik rond het cybernoodplan aanwezig? Kunt u daar een bijkomend antwoord op geven?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Mijnheer De Roo, individueel versus collectief: ik ben er grote voorstander van dat informatie veiligheidscentraal aangepakt wordt, maar dit is natuurlijk een gevolg van dat de departementen vroeger tamelijk 'onafhankelijk' waren om hun informatiesystemen op te zetten. Wij zijn dat nu aan het wijzigen. Maar u begrijpt net zo goed als ik dat dat niet met een vingerknip is. Dat is een evolutie. Daarom bieden we nu die centrale contracten aan.

We willen voor de departementen zo goed mogelijk aantonen dat ze beter mee instappen in het collectief geheel, dat hen dat veel budgettaire kopzorgen bespaart, en dat we dat beter centraal kunnen doen. Maar dat is iets wat geleidelijk gaat, en het is onvermijdelijk dat die geleidelijkheid erin zit. De systemen die in de departementen los van Digitaal Vlaanderen – vroeger het agentschap Informatie Vlaanderen – ontwikkeld zijn, hebben hun eigen methode. Die kennis zit niet noodzakelijk bij Digitaal Vlaanderen. De meeste departementen en agentschappen stappen nu wel mee in het verhaal, en dat is een goede zaak. Maar het zijn dus gevolgen van de aanpak in het verleden.

U vraagt wie het overzicht houdt. Dat is het CCVO.

De voorzitter: De heer De Roo heeft het woord.

Stijn De Roo (CD&V): Dank u wel voor het bijkomend antwoord, minister-president. De centrale aanpak is inderdaad de juiste. Dat is ook de weg die we moeten

bewandelen voor de toekomst. Het zal ons in staat stellen om het risico, dat er altijd zal blijven, tot een minimum te beperken. Ik wens u, als bevoegd minister, en natuurlijk ook alle diensten die daarmee bezig zijn, alle succes toe. Zo kunnen we de digitalisering, die we volop aan het doorvoeren zijn, ook voldoende veilig houden via de cyberveiligheid en het uitwerken van cybernoodplannen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, Digitalisering en Facilitair Management, over de concrete uitwerking van de invoering van 11 juli als betaalde feestdag – 2256 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Steven Vandeput

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister-president, er is in Vlaanderen al een kwarteeuw een consensus dat we van 11 juli een wettelijke betaalde feestdag zouden maken voor alle Vlamingen. Op 10 juli 1996 is er in dit parlement al een resolutie gestemd die de minister-president opriep om bij de federale overheid aan te dringen op een volwaardige erkenning van 11 juli als wettelijke betaalde feestdag. Maar helaas is er aan deze federale bevoegdheid nog geen concrete uitwerking gegeven. Er was dan ook het federaal regeerakkoord van de Vivaldiregering, waarin opgenomen was dat de deelstaten eindelijk de mogelijkheid zouden krijgen om van hun feestdag een wettelijke feestdag te maken.

Ik heb u een jaar geleden, op 20 april 2021, over dat regeerakkoord ondervraagd. U zei toen dat u daarover met de bevoegde minister, federaal minister van Werk Pierre-Yves Dermagne, in overleg zou treden. Het blijkt nu dat de minister in kwestie inmiddels een koninklijk besluit heeft voorgesteld om het een en ander uit te werken. Maar het is toch wel opmerkelijk dat daarbij de werkplek, en niet de aanhorigheid tot een bepaalde gemeenschap, als criterium wordt gebruikt om te bepalen wie wanneer een betaalde feestdag zal krijgen. Concreet zou dat dus tot gevolg hebben dat ook de honderdduizenden Vlamingen die dagelijks naar Brussel pendelen een feestdag zouden krijgen op 8 mei, op het Brusselse Irisfeest, en niet op 11 juli, terwijl in Vlaanderen de scholen en heel wat instellingen gesloten zijn op 11 juli. Zij kunnen dan met praktische problemen worden geconfronteerd en mogen op 8 mei een feestdag vieren waar ze eigenlijk weinig affiniteit mee hebben.

Ik zou u dus willen vragen, na de aankondiging die u vorig jaar deed dat u daarover met minister Dermagne in overleg ging treden, hoe deze regeling, dit koninklijk besluit (KB), tot stand is gekomen? Hebt u daarmee ingestemd? Welk overleg hebt u met de minister gehad? Indien u, net als ik, vindt dat het uitgewerkte voorstel behoorlijk absurd is, gaat u dan initiatieven nemen om die voorgestelde regeling te laten aanpassen, zodat al wie tot onze Vlaamse Gemeenschap behoort effectief een wettelijke en betaalde feestdag toegekend krijgt op 11 juli?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Mijnheer Janssens, ik ga enkele van uw vragen samen beantwoorden. Uw eerste vraag ging over mijn standpunt, en hoe de regeling tot stand kwam.

Ik stelde in de commissie van 20 april vorig jaar reeds, dat dit duidelijk een federale bevoegdheid betreft. Zoals u hebt toegelicht engageert de Federale Regering zich in haar regeerakkoord om de deelstaten de mogelijkheid te geven van hun feestdag een betaalde feestdag te maken. Ik dien hier echter te herhalen wat ik op 20 april

al stelde: dit federaal engagement betekent niet dat Vlaanderen in dezen plots aanzet is. Het initiatief ligt ontegensprekelijk bij de Federale Regering.

Het voorliggende ontwerp van koninklijk besluit dat de heer Dermagne heeft voorbereid zou een bijkomende feestdag toekennen aan de werknemers op basis van de exploitatiezetel van de werkgever.

Voor diegenen die tewerkgesteld zijn in een bedrijf of onderneming met exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest is dit de bij decreet vastgestelde feestdag van de Vlaamse Gemeenschap, 11 juli dus. Analoge regelingen gelden voor werknemers die tewerkgesteld zijn in een onderneming met exploitatiezetel gelegen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of in het Waalse Gewest.

Minister Dermagne vroeg op 17 juni van vorig jaar per brief het advies van de Nationale Arbeidsraad. Dat advies werd verleend op 22 februari 2022 en was verdeeld: er was geen consensus tussen de werknemers- en de werkgeversorganisaties.

Van de zijde van de werknemersorganisaties ging men akkoord met de principes van het ontwerp van KB. Zij zijn van oordeel dat het ontwerp van KB een praktisch haalbare oplossing voorstaat, met name om de feestdag te bepalen in functie van het gewest waar de exploitatiezetel van de werkgever gelegen is. Zij beamen dat dit een principe is dat algemeen als aanknopingspunt wordt gebruikt in het arbeidsrecht.

De werkgeversorganisaties spraken zich negatief uit. Zij bevestigden hun eerder ingenomen standpunt dat zij, en ik citeer "niet akkoord gaan met de bindende en uniforme toevoeging van een 11e wettelijk betaalde feestdag die aan de bestaande feestdagen wordt toegevoegd". Zij benadrukken dat het voorliggende ontwerp van KB voorbijaat aan de doelstelling om geen budgettaire meerkost te realiseren.

Bovendien zien zij heel wat praktische problemen voor de arbeidsorganisatie in de ondernemingen, bijvoorbeeld voor ondernemingen met vestigingen in de verschillende gewesten of met veel pendelaars uit een ander gewest.

Persoonlijk ben ik eveneens de mening toegedaan dat het niet de bedoeling kan zijn dat Vlamingen die in Brussel werken een betaalde feestdag zouden krijgen op 8 mei, de dag van het Irisfeest, en dat zij daar niet van zouden kunnen genieten op 11 juli. Een regeling waarbij in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad de feestdag naar keuze van de werknemer zou worden vastgesteld op de feestdag van de Vlaamse of van de Franse Gemeenschap, lijkt me dan ook een betere optie.

Ik ben hierover vooraf echter niet geconsulteerd. Naar ik heb begrepen, is dit momenteel louter een initiatief van minister Dermagne, dat ook nog niet overlegd is met de andere coalitiepartners van de Federale Regering. Het gebeurt blijkbaar courant bij de Vivaldiregering dat men bevalt van een idee en het de wijde wereld ingooit.

Bovendien zou het kabinet van minister Dermagne momenteel met zijn administratie het ontwerp van KB herwerken, dit vanwege het aangehaalde advies van de Nationale Arbeidsraad van februari.

Aangezien ik noch de Vlaamse Regering hierover officieel van in kennis gesteld zijn en aangezien het KB nog verder in voorbereiding is, is het voorbarig om daar nu al op in te gaan. Om concreet te antwoorden op uw vraag: ik heb dus ook niet ingestemd met wat voorligt. Daar is me ook nog niets over gevraagd.

Aangezien in het federale regeerakkoord bepaald is dat er geen budgettaire meerkost mag zijn, neem ik aan dat op federaal niveau het laatste woord hierover nog niet gezegd is. Het lijkt mij belangrijk dat we de loonkostenhandicap ten opzichte van de buurlanden niet extra voeden. Ik antwoordde op 20 april al aan deze commissie dat deze loonkostenstijging mijns inziens makkelijk te vermijden is. Over

tientallen jaren bekeken, valt er wel elk jaar een feestdag op een zaterdag of een zondag. Momenteel zijn er tien betaalde feestdagen. Als we dan 11 juli als bijkomende feestdag geven en een zogenaamde compensatiedag afnemen – het aantal compensatiedagen varieert uiteraard jaarlijks – dan is 11 juli effectief een betaalde feestdag zonder dat de kost voor de bedrijven nodeloos wordt opgedreven.

Ik ben daarover nog niet in gesprek gegaan met minister Dermagne, maar aangezien de zaken nu in een stroomversnelling komen, zal ik daar werk van maken.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Wat de werkgevers betreft, is het begrijpelijk dat zij het standpunt innemen dat zij niet willen dat hun werknemers nog een extra betaalde feestdag krijgen maar er kan inderdaad gewerkt worden met compensatiedagen omdat het toch belangrijk is, ook in de uitwerking van de autonomiegedachte van Vlaanderen, dat we behalve een aantal symbolen zoals een vlag en een volkslied, ook een feestdag hebben die voor alle Vlamingen een wettelijke en betaalde feestdag is.

We zullen daar uiteraard zelfs deze namiddag al bij monde van collega Barbara Pas ook in de Kamer vragen over stellen. Ik ga ervan uit dat u het engagement dat u hier hebt verwoord, zult aangaan zodra dat op de tafel van de Vlaamse Regering komt, en dat wij 720 jaar na de Guldensporenslag er eindelijk voor zorgen dat 11 juli voor alle Vlamingen en dus niet voor een deel zoals dat nu het geval is, een wettelijke en betaalde feestdag wordt.

De voorzitter: De heer Coel heeft het woord.

Arnout Coel (N-VA): Uiteraard is onze fractie ook voorstander van die betaalde Vlaamse feestdag. Het is positief om te zien dat er federaal het een en ander in beweging komt. Begrip van onze kant ook dat het op basis van taal voor bedrijven potentieel wat moeilijker ligt, maar het lijkt niet onoverkomelijk. Uiteraard gaan we volledig akkoord met de stelling dat het niet verder mag bijdragen aan de loonkostenhandicap en dat er met compensatiedagen gewerkt moet worden. We kijken uit naar wat er federaal daarrond verder beweegt. U krijgt alleszins volle steun van onze fractie.

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Het mooie liedje van Johan Verminnen zegt: "Ieder met zijn hymne, ieder met zijn vlag" en u voegt er "ieder met zijn feestdag" aan toe, en ik kan dit onderschrijven.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Ik zou voorzichtig zijn met politici die zingen, minister-president. *(Gelach)*

Je kunt daar al eens mee in opspraak komen.

Maar er moet inderdaad werk worden gemaakt van een regeling, waarbij bijvoorbeeld de taal van de arbeidsovereenkomst of de taalrol waartoe men behoort het criterium wordt dat in Brussel bepaalt tot welke gemeenschap men behoort en op welke feestdag men recht heeft, zodat alle Vlamingen op 11 juli in hun eigen Vlaamse Gemeenschap hun feestdag kunnen vieren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.